

Vraag nr. 21
van 15 oktober 2004
van de heer JAN LOONES

Mestverwerking en leefmilieu – Evenwicht

De West-Vlaamse Milieufederatie (WMF) VZW, koepelorganisatie van de West-Vlaamse natuur- en milieuverenigingen, richtte aan de minister en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers een uitgebreide nota met een aantal prioritaire thema's.

Een van die prioriteiten betreft de mestverwerking in West-Vlaanderen.

In het Vlaams regeerakkoord staat onder meer : "We realiseren effectief en efficiënt overleg tussen de verschillende bestuursniveaus en ondersteunen samenwerkingsverbanden zodat alle overheden en departementen zich inzetten voor een gezamenlijke strategie en de uitvoering ervan met het oog op de leefbaarheid van de regio's en het platteland".

Dit is van toepassing op de mestproblematiek, die de nodige aandacht vraagt om een evenwicht te bereiken tussen het gebruik van mestverwerkende installaties en de zorg voor het leefmilieu en het weinige ons nog resterende gave landschap.

Een resem klachten bij de Raad van State zou het gevolg zijn van goedgekeurde milieuvergunningen voor mestverwerkende installaties in West-Vlaanderen, in landschappelijk waardevol gebied of naast dorpskernen.

1. Hoe denkt de minister een evenwicht te vinden tussen de noodzaak aan mestverwerkende installaties en de zorg voor het milieu ?
2. Heeft de minister daarover reeds overlegd met de minister bevoegd voor Landbouw en Plattelandsbeleid ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Yves Leterme (vraag nr. 5) en aan minister Kris Peeters (nr. 21).

Gecoördineerd antwoord

1. De mestverwerking is één van de drie sporen die ontwikkeld werden om het mestoverschot in Vlaanderen op een milieukundig verant-

woorde wijze weg te werken. Voor de landbouwsector betreft het tevens het duurste spoor. De invulling van voldoende mestverwerkingscapaciteit krijgt de komende jaren wellicht een bijkomende economische en ecologische stimulans in de uitbouw van nieuwe groene energie via vergisting van dierlijk mest, al dan niet gekoppeld aan ander organisch materiaal.

De verplichte mestverwerking is gericht op het voorkomen van nutriëntvervuiling van het grond- en oppervlaktewater, zowel in het licht van de eutrofiëring van het natuurlijk milieu als van het kwaliteitsbehoud van ons drinkwater. In deze zin zijn de mestverwerkingsinstallaties zelf gericht op de zorg voor het milieu. Tevens wil ik erop wijzen dat de mestverwerkingsinstallaties vanuit de milieuwetgeving moeten voldoen aan strenge milieunormen.

In West-Vlaanderen alleen al hadden in juli 2004 189 mestverwerkingsinstallaties een milieuvergunning gekregen voor de verwerking van in totaal 3,1 miljoen ton dierlijk mest. Naast de reeds vergunde installaties zijn nog 13 installaties, met een totale verwerkingscapaciteit van 52.000 ton, in aanvraag voor het verkrijgen van een milieuvergunning. Ondanks de grote reeds vergunde verwerkingscapaciteit worden in de praktijk nog grote hoeveelheden te verwerken mest niet verwerkt. Volgens de gegevens van de Mestbank zou in 2003 in heel Vlaanderen slechts 131.000 ton dierlijk mest verwerkt zijn (met een inhoud van 3.128.735 kg P_2O_5 en 3.146.226 kg N) (P_2O_5 : difosfor pentoxide; N: stikstof – red.). Vooral voor stikstof is dus nog een grote weg af te leggen.

Indien alle vergunde mestverwerkingsinstallaties in West-Vlaanderen operationeel zouden zijn, zou dit in 2003 waarschijnlijk volstaan hebben voor de verwerking van alle Vlaamse mestoverschotten. Het is dus duidelijk dat een groot deel van de vergunde mestverwerkingscapaciteit niet operationeel is en misschien zelfs niet operationeel zal worden.

Wat de eventuele milieuhinder betreft, ga ik ervan uit dat bij het verlenen van de milieuvergunning terdege rekening gehouden is met de strenge wettelijke normering.

De milieuvergunningplicht voor dit soort van installaties biedt hoe dan ook een waar-

borg dat op een welbepaalde vestigingsplaats enkel installaties worden vergund nadat vanuit een integrale benadering is uitgemaakt dat deze op die plaats toelaatbaar zijn. Ik heb geen aanwijzingen dat tegen uitspraken over milieuvergunningsaanvragen voor mestverwerkingsinstallaties meer verzoekschriften bij de Raad van State zouden worden ingediend dan dit het geval is voor bedrijven uit andere sectoren.

Tevens heb ik er ook weet van dat bij het niet naleven van de milieuvoorwaarden de installaties zonder veel omwegen worden stilgelegd.

Ten aanzien van de ruimtelijke en landschappelijke impact moet ik verwijzen naar de terzake bevoegde minister. Hier kan verwezen worden naar de ministeriële omzendbrief RO/2000/02 die de ruimtelijke locaties van mestverwerkingsinstallaties regelt. Persoonlijk meen ik te weten dat de impact beperkt is, omdat de overgrote meerderheid van de installaties wordt opgericht op het erf van bestaande veebedrijven en gemiddeld neerkomt op de oprichting van bijkomende loodsen op reeds omvangrijke landbouwbedrijfszetels. Uiteraard worden de grote mestverwerkingsinstallaties (er zijn er een vijftal vergund in West-Vlaanderen) opgericht op industriezones, waar de ruimtelijke impact in wezen niet verschilt van andere constructies.

2. Ik heb met de minister bevoegd voor Landbouw en Plattelandsbeleid over deze problematiek reeds overleg gehad. Een leefbaar platteland heeft alle belang bij een economisch sterke landbouwsector, inclusief het behoud van de veehouderij binnen economische en milieukundige randvoorwaarden. Wegens de grote omvang van de West-Vlaamse veehouderij is mestverwerking vanuit de zorg voor het milieu een noodzaak.